

— "Επειτα θαρθή η σειρά των παρηλικών! Πρωτα πρώτα θα φάη τον κ. Τρυλόν!...

— "Εχεις δίκαιον! Αφού ξεπαττρέψουν όλα τ' άρνια του γάλακτος, θα βάλουν χέρι επείτα και στίς γκιότσες για να κορέσουν την πείνα τους!..

### ΜΕ ΟΛΗΝ

την καλήν διάθεσιν που είχαμεν να πάθω ο κ. Δηλιγιάννης από τους φοιτητάς, οι παρεσκευάσαν αυτός άλλοτε εις άλλους διὰ των φοιτητών, δεν ήμπορούμεν να μη επικροτήσωμεν την επέμβασίν του, διὰ τής άστυνομίας, εις το μελετώμενον υπό την προεδρείαν του Βουλγαροφάγου καπετάν 'Αρκούδα φοιτητικόν γεύμα.

Πολύ καλά έκαμε να επέμβη η 'Αστυνομία και πολύ καλά έκαμε να παγορεύση το έθνικόν αυτό τσιμπούτι, πολύ καλά δέ θα κάμουν και οι κ. κ. φοιτηταί να κοιτάζουν τα μαθήματά τους και να ήρξουν... την Κυβέρνησιν ήσυχον να εξακολουθήσῃ την εφαρμογήν του αναμορφωτικού της προγράμματος.

Η 'Αστυνομία δέν έκαμε τίποτε άλλο παρά να παγορεύση στους κ. κ. Φοιτητάς να θάνω... την Κυβέρνησι, ίσως ίσως δέ και την Μακεδονίαν.

Και αυτό το είδους τα είδήματα είναι τόσο βαρυστόμαχα, όταν παρασκευάζονται μάλιστα εις άκατσιτερώτους πατριωτικάς χύτρας, ώστε άπαγορεύονται υπό των κ. κ. άστυλάτρων.

### ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

είχε στήσει προχθές το βράδυ επάνω στο βήμα του «Παρνασσού» ο άναπητός μας συνάδελφος και τέως Νομάρχης κ. Σπ. Δάσιος.

Και μās έδειξεν όλας τās εικόνας του υπαλληλικού βίου, πιστώτατα παρμένας από του φυσικού και καλλιτεχνικώτατα ρετουσαρισμένας.

Και μās έκαμε να γελάσουμε, με τὰ φαιδρά έπεισόδια και μās έκαμε να φοιζώμεν με τās βδελυράς εικόνας τās όποιας με μαύρο κάρβουνο ζωγραφίζει επί του δημοσίου υπαλλήλου ή 'Ατσιγγάνα Συνάλλαγή.

Ο Ρωμικός υπάλληλος έβγῃκε αυτούσιος, εις πλουσίαν σειράν εικώνων ζωντανών, από τον κινηματογράφο του κ. Δασίου, ο όποιος ήμπορεί να είνε, όσο και αν θέλῃ ο κ. Δηλιγιάννης, τέως Νομάρχης, δέν έπαυσε όμως να είναι ο έν ενεργεία δημοσιογράφος ή γεμάτος δύνάμιν και παρατήρησιν και ειλικρίνειαν.

Και το άπέδειξε με το προχθισινόν του άνάγνωσμα.

### ΚΕΦ. Δ'.

O primavera!.. gioventu dell'anno  
o gioventu primavera della vita!..

Δέν σου το έλεγα;.. τα προκισθήματά μου δέν με ήπάτησαν.

Χθές ένῳ ήμην εις τον έξώστην, βλέπω έξαφνα τον ταχυδρόμον να εισέρχεται εις την θύραν μας. Κάτι άμέσως είπε εις την καρδίαν μου ότι μου έφερε νέα, και έτρεξα σιγά σιγά εις το άκρον των ποδών να τον περιφύσω εις την κλίμακα.

Εύτυχώς δέν με έπῃρε κανείς είδησιν, επείμενα όλίγον με πάλλουσαν καρδίαν και όταν έρθασε τον ήτένισα άγωνιωδώς.

Λοιπόν...μου έστειλε τέσσαρα ήκονογραφημένα δελτάρια (Άρ. 4, Αίμυλία μου) κεκαλυμμένα από σφραγίδας, όλα εις το όνομά μου, τα όποια έλαβον τρέμουσα.

Δέν είπα ούτε λέξιν έτρεξα μόνον να κλεισθώ και να τα κατάρχω. Είνε άδύνατον να σου περιγράψω την συγκίνησιν μου.

Ήσαν δύο από τās Καναρίους νήσους και δύο από τή Πράσινον άνωτήριον, και έλεγον με όλίγας λέξεις άλληγορικās διὰ την άνησυχίαν που έαν ή μικρά φωτοτυπία περιήλθεν εις χείρας μου, διὰ τās άναμνήσεις τās όποιας έχει εξ 'Αλγερίας, περί τής

### SUUM CUIQUE

Φίλτατε Νουμά.

Suum cuique! —Θα σου φανή παράξενο πώς, ένῳ θέλω να σου γράψω διὰ τον 'Αρχαην και τα έλληνικά τραγούδια, αρχίζω με λατινικά. 'Αλλά σου έχουν μίαν μουσικήν έκφραστικότητα αυτή το εύλογημένα λατινικά άποφθέγματα, ώστε δέν ήμπορώ να μίγν τα μεταχειρισθώ όσάκις μου παρουσιάζεται εύκαιρία. Και πεία καταλληλότερα εύκαιρία από την έθνικήν μουσικήν έσπερίδα του Βασιλικού θεάτρου και από τον μουσικοδιδάσκαλον κ. Καμυλιέρην (λατινικόν δέ κατὰ σύμπτωσιν το όνομά του: Λαυρέντιος) και από τās τράχηματι μελωδικάς κρίσεις σου διὰ τα έλληνικά τραγούδια: 'Αλλως τε και το όνομά σου είνε λατινικόν.

Όνόμασα τον κ. Καμυλιέρην άνωτέρω. Και δέν διστάζω να έμολογήσω ότι διὰ να σε κάμω να άποδώσης έκástω το ίδιον γούρω το παρόν, και με λατινικά γέλισσα.

Δίκαιοι οι έπαινοί σου διὰ τον 'Αρχαην, δικαιότεροι διὰ τον κ. Νάξον, δικαιότατοι διὰ τον κ. Κνέουερ (ω! τι μαγεία έκείνη ή νοβηγική μουσική!), αλλά θα ήτο πράγματι ή δικαιοσύνη έφημεριδοποιημένη αν προσέθετες άλλους τόσους έπαινους διὰ τον 'Ελληνα μουσικόν, όστις συνθέσας και εξέτελεσας την άπαράμιλλον ένοργάνωσιν τής «Νεραντζούλας» και όστις έδίδασκε τον χορόν τοι 'Ωδείου να ψάλλῃ τόσον τελείως τās στροφάς της. Δέν λέγω τίποτε διὰ την ύπόκρισιν, διότι ποίος δίδει προσοχήν εις την τέχνην και την έμπνευσιν του ύποκρουσντας, όταν όλος ή κόσμος κρέμεται από τα χείλη του τραγουδιστού!... 'Αλλά τολμώ να πιστεύω ότι ή «Νεραντζούλα» όπως ψάλλῃ εις το Β. θεάτρον άποτελεί άληθινόν άριστούργημα μουσικόν, όρελόμενον εις τον 'Ελληνα συνθέτην.

Ίδικός σου

Σέυπερ Τούους

### ΠΑΛΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Φίλτατε «Νουμά».

Συλλογίζομαι μετά φρίκης μου έλεγεν ο κ. Παράξενος εις τον άνακτορικόν χορόν τής πρώτης του έτους, πόσον ωραιότερος θα ήτο ο κόσμος των άνακτορικών χορών, των χορών των προσβειών και των επισήμων έν γένει αίθουσών, αν ή αυτή τάξις, ή όποια κρατεί διὰ τα παλτά, έφηρμόζετο και εις τα παράσημα.

— Δηλαδή;

— Δηλαδή αν ήσαν ύπόχρεοι οι εισερχόμενοι να παρэдιδουν μαζί με τα παλτά και τα παράσημά των.

Έπεισθην δέ ότι ο κ. Παράξενος είχε πληρέστατα δίκαιον. Είδον τῶ έντι τινάς κυρίους να κύπτουν προς τα παράσημά των, ποικιλώτατα εις σχήματα, εις μίλτωσιν, εις χρώματα ταινιών, μετά τής αυτής αυταρεσκείας μεθ' ής καμπυάλοος των τροπικών προς τα όρατα χρώματα των περύγων και τής ούρας του.

μεγαυχολίας του, ότι ίσως αι όραιαι αύται ήμέραι παρήλθον διὰ παντός, και ότι πέφρωται ίσως να μη επανίδη πλέον εις την ζωήν του την γλυκειάν αυτήν ξένην την όποιαν είδε τόσον όλίγον, και όνειρεύθη τόσον πολύ!...

Δέν είνε ωραιότατα όλα αυτά;...

Τα δελτάρια είχαν ωραιότατας φωτοτυπίας των μακρυνών εκείνων μερών, βανανέας, φοίνικας, μαύρους, και εξαλύπτοντο υπό τοιμηράς και λεπτοτάτης γραφής, εις το άκρον δέ ήτο έν όνομα: 'Ορέστης 'Αλκινόης.

Το όνομά του!...

Τι παράδοξον και τί γλυκύ όνομα! 'Ορέστης 'Αλκινόης.

Είμαι εύτυχής ως να μου έχάρισαν κάτι...

Ειξούρεις τί θα είπῃ να δίδης όνομα εις το άνερόν σου; ν' αρχίζῃ εις πόθος σου να λαμβάνῃ σάρκα και όστά;

Λοιπόν άς συνοψίσωμεν.

Βλέπεις ότι μου έγραψες...άρα δέν με έλησμόνησες...άρα με αγαπάς άκόμη.

Τι λέγεις συ δι' όλα αυτά; εξακολουθείς να άμυδρόλλῃς;

Έγώ, έπελείωσε...βλέπω ότι δέν είλποῦ να σκεφθώ πλέον, κάτι με παρασύρει άκαταγέτως και με έλκυει με μεθύει.

## Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

'Αλλά και διὰ πολλούς εξ αύτων ήδύνατο να επαναληφθῇ το βουλευσαριστικόν πνεύμα του Νώλ, ο όποιος επί τῇ έρωτήσεϊ ενός φίλου του, διατί έπαρσημοφορήθῃ ο κύριος δέινα, απήντησεν έτοιμότατα:

— Διότι έως τώρα δέν είχε παρσημοφορηθῇ.

Ίδικός σου

'Αδύμος

### ΣΑΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟ

Κύριε Διευθυντά του «Νουμά»,

Δέν έπρεπε ή «Έστια» να γαρνίρη με θυμαστικά μίαν είδησίν της, κατὰ την όποίαν, αν ήναι το σωτήριο μονοπόλιον των διδακτικών βιβλίων, ή Κυβέρνησις έχει άπόρριπν νάναθίσῃ την πώλησιν αύτών εις τούς ταμίας του Κράτους. Αυτό ίσα ίσα πρέπει να γείνη, καθώς άπεδείχασε και τείς εις το περί διδακτικών βιβλίων θρόνον σας, διὰ να πουλούνται τα βιβλία όσον το δυνατόν εύθιότερα, εις ώρισμένην τιμήν, σὺν το χροτόσημο, και να παρεχεται ούτω ή εκπαίδευσις όμορπν, καθώς κελεύει και το Σύνταγμα.

Η «Έστια» τα θυμαστικά της όλα έπρεπε να τα εξαγνίσῃ εις την συνέσειαν τής είδήσεως, την υπειλοήσαν ότι, κατὰ το καταστηζόμενον νομοσχέδιον, τα κατάλληλα βιβλία θα τα έκλεγουν επάλληλοι του Υπουργείου τής Παιδείας, κατόπιν μάλιστα του προχθές άποκαλυφθέντος σκανδάλου με τα συγγράμματα του λογίου μπακάλη κ. Πετρούλια.

Μετ' ίδιαζούσης ύπολήψεως

Καιέρον

### ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Η δευτέρα έμμετρος προς την «Κουκλίτσα» τας έρωτική επιστολή, κ. 'Εφέδρε, θα δημοσιευθῇ προσοχώς. Έπειτα ή Κουκλίτσα δέν σῃς απήντησε; πώς καταδεχόσθε να τῇς γράψετε και δεύτερον γράμμα; Θα το πάρῃ επάνω της! — Τῇ δευτέρων έθρον σας καλό, φίλτατε κ. Ζωγράφ... καθώς και το τρίτον, αλλά μεγάλα, και ο περιωρισμένος χώρος, καθώς βλέπετε, δέν έπιτρέπει την δημοσίευσιν. Στείλατε τίποτε μικρό και θα τα δεχθώμε εύχρηστως. — Ο συζυγικός βίος είνε ή εις πέζῳ μετάρρεσις του έρωτος. Τῷ είπε κάποιος 'Ελλας ποιητής αυτό. Σῃς άρέσει, δι. Χρυσουγή; — Πόσον συντομότερα από σῃς και πόσον ωραιότερα τα είπε, κ. Ν. Αεοντ... ο Πολωνός φιλέλληκην Μιζούσκης ο όποιος έπεσε μαζί με τόσους άλλους φιλέλληνας γενναίως μαχόμενος στην μάχην του Πατα «Όπου και αν έπολέμηται, είπε, υπό τον Ναπολέοντα και τον Βολιέαρ, έν Ρωσίαν, 'Ελλάν, Πεδεμοντίω, μεσημβρινή 'Αμερικῇ και Νεαπόλει, τίποτε άλλο δέν έκέρδησα παρά την ποιοίθσιν ότι πανταχού τῇς γῆς τα πράγματα κακήν κακώς έχουν».

— κ. Τρέχα-Γύρενε. Ευχαριστούμεν. Στο προσεχές, διότι το έλάβαμεν άργά.

— κ. Άγγελ. Χρυσόστ. Σύρον. Θα το δημοσιεύσωμεν αλλά με την σειράν του. Άρεστέ καλό Σῃς εύχαριστούμεν. — κ. Πέτρον Δρ. Στο άλλο φύλλον, με μικράν διάρθρωσιν, αν το έπιτρέψετε.

Δέν με έλησμόνησε... με αγαπά...ή πρώτη του φροντίς ήτο να μου γράψῃ...και...και τον αγαπῶ και εγώ...

Τι παράδοξον θέληγτρον έχει λοιπόν ο ξένος αυτός, όστις με γοητεύει τόσον χωρίς να δύναμαι ν' άντισταθῶ;...

Και τώρα τί να κάμω; εις τα δελτάριά του σημειώνει άπλως και το μέρος όπου κατευθύνονται... ως σιωπηλήν και δειλήν έλπίδα...

Πρέπει να του απαντήσω;... πρέπει να του γράψω;

Αυτό το πράγμα μου φαίνεται ως βουδόν. Να γράψω εις ένα άγνωστον τον όποιον δέν γνωρίζω... και γοηίς να γνωρίζῃ τίποτε ή μαμά και ή θείας!

Έν τούτοις μου φαίνεται και άναπόφευκτον... Έννοώ ότι δέν ήμπορώ να κάμω άλλίως...θα γράψω... 'Αλλά τί να γράψω και πῶς θα γράψω;..

Ω! αν ήτο έδῶ πῶς θα με έδοῖθαις, πῶς θα με ώφέλεις με τās συμβουλάς σου...

Μήπως ήμπορώ τάχα να μη του απαντήσω;.. Να τον ήρῃσω να νομίζῃ ότι όλη αυτή ή άνάμνησις πέσαν ενός άκεανῶ επήγεν μάτην, έκρουσε την καρδίαν μετ' άνασθήτου και άναθίς και να γείνη δυστυχῇς εξ ατίας μου;...

(Ακολουθεῖ)